КРЫВІНКА

СНЕЖАНЬ
№ 18 (136)
2013 год

ІНФАРМАЦЫЙНА-КУЛЬТУРНАЯ ГАЗЕТА БЕШАНКОВІЦКАГА РАЁНА

“Нельга есці хлеб народа і грэбаваць ягонай мовай”.
Ул. Караткевіч.

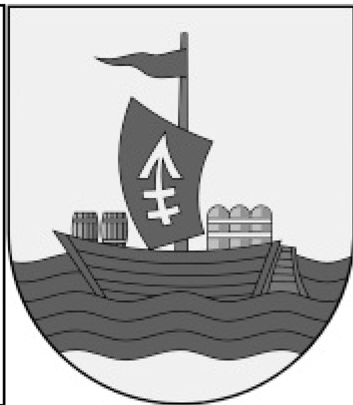

МЕРКАВАННЕ РЭДАКТАРА

ДАЕШ АСВЕТЛЕННУЮ ЛЫЖНУЮ ТРАСУ!

“Намеснік начальніка аддзела культуры, спорту і турызму Сенненскага райвыканкама Аляксандр Гардзецкі задаволены праведзеным міжсезоннем, калі атрымалася ў дастатковай колькасці закупіць і лыж, і канькоў. Да паслуг фігурыстаў асноўны гарадскі каток, а лыжнікі могуць у сваё задавальненне пракаціцца па асветленай лыжаролернай трасе ў парку 40- годдзя Перамогі (у народзе званай Сінайскі гарамі), памятаючы пры гэтым, што менавіта тут рабілі свае першыя крокі ў спорце многія вядомыя беларускія біятланісты, у тым ліку член жаночай зборнай Беларусі апошніх гадоў Ірына Крыўко.” Гэта цытата з “Віцебскіх вестак” з артыкула Алеся Бынькова “Што чакае аматараў зімовага адпачынку на Віцебшчыне”.

Бешанковіцкі раён не ўзрасціў ні лыжнікіў, ні біятланістаў. Мусіць таму, што тут ніколі не было і няма ні лыжнай, ні біятлоннай трасаў. Ёсць толькі жменька аматараў, ды дзесятак тых, хто традыцыйна прадстаўляе раён на абласных спаборніцтвах. То-бок, адстойвае гонар раёна. Хаця па вялікім рахунку ганарыцца тут няма чым.

Яшчэ ў савецкія часы была задумка зрабіць асветленую лыжную трасу ў парку імя Ткачэнка. Але далей размоваў справа не пайшла. Ну не шанцуе нашаму раёну з першай асобай, якая б займалася лыжамі. Дый наогул спортам. А таму гэта праблема нават не лічыцца за такую і нідзе не ўздымаецца.

Але ж нельга лічыць усур'ёз за невырашальную праблему паставіць у лесе тры дзясяткі слупоў з ліхтарамі. Няма трасы – і не трэба.

Усё, на што нашы раённыя начальнікі здатныя, гэта правесці “першынства раёна”. Хаця самі ў такім першынстве яны не ўдзельнічаюць.

Але ў самы люты мароз, у першай палове лютага, яны выводзяць на старт тых, хто за зіму да гэтага яшчэ ні разу не стаяў на лыжах. І тое лічыцца вялікім дасягненнем.

Толькі з кожным годам колькасць удзельнікаў такога “першынства” няўхільна скарачаецца, бо наш раён вымірае.

Ад інтэнсіўных заняткаў спортам.

Ад штодзённых заняткаў лыжамі на асветленай лыжаролернай трасе.

Ад нашага стылю жыцця, дзе няма месца спорту.

Г.Станкевіч

Партал твайго горада: http://beshankovichy.by

КАСА

Зімой вісіць яна ў падстрэшшы
і сьніць пра росныя лугі.
Звычайныя, здаецца, рэчы,
а думкі – поўныя тугі.

Ржа зачырвоніць маладая
крывёй палеглых вояроў,
і сталь халодная ўзгадае
жывую кроў.

Нам памяць генная ня схлусіць,
падманлівы яе спакой:
у талерантных беларусаў
каса ў падстрэшшы – пад рукой!

Калі нядзейсны болей пострах
быллём мінулых дзён зрасьце,
і накляпаюць, і навостраць –
дадуць пашчыраваць касе!

Пакуль вісіць яна ў спакоі
і церпіць боль…
Ружжо страляе халастое,
Каса – тым больш.

Г.Станкевіч

У ЦЭНТРЫ ЎВАГІ

ПЕРАПРАВА ПРАЗ ДЗВІНУ ПРАЦУЕ

На мінулым тыдні на беразе Заходняй Дзвіны ў раёне паромнай пераправы з'явіўся вагончык. Да вагончыка прымацавана паперка з графікам пераправы праз Заходнюю Дзвіну.

Спачатку я прыняў гэту паперку за жарт. Падумалася, што гэта нейкая недарэчнасць: па Дзвіне ідуць ільдзіны, а тут працуе нейкая лодачная пераправа.

Але, калі я завітаў да вагончыка ў час, указаны на паперцы, то ўпэўніўся ў адваротным.

Сапраўды, лодачная пераправа ў Бешанковічах функцыянуе, і штодзень ёй карыстаецца каля 100 чалавек. Такую лічбу мне назвалі лодачнікі, якія абслугоўваюць тую пераправу на маторцы.

То-бок, штодзень яны робяць 20-25 ходак праз Дзвіну, перавозячы за рэйс 4 -5 чалавек і даволі рызыкуючы пры тым.

Даволі вялікія ільдзіны ішлі па рацэ ўвесь мінулы тыдзень, а пераправа ўвесь гэты час функцыянавала. Толькі ў панядзелак 9-га снежня, калі ільдзіны ішлі асабліва шчыльна, лодка на маршрут не выйшла.

Асабліва складана перапраўляцца праз Дзвіну раніцай, а сёмай. На рацэ цемра хоць вока выкалі. На “прычале” няма аніякага асвятлення. Спускаешся вобмацкам да вады, вобмацкам садзішся ў лодку. У лодцы – чатыры ці пяць пасажыраў, а ратавальны круг у лодцы толькі адзін. Індывідуальныя камізэлькі на кожнага чалавека адсутнічаюць.

Хто карыстаецца пераправай? Тыя, хто працуе ў Бешанковічах, а таксама школьнікі. Пасля таго, як сёлета сярэднюю школу ў Навіках зрабілі базавай, чатыры школьнікі з-за Дзвіны пачалі наведваць школу ў Бешанковічах. Усе яны жывуць у прырэчных вёсках: Полькавічах, Бандарэве і на Стрэлцы, і да Бешанковіч ім нашмат бліжэй, чым да тых жа Навікоў, не гаворачы пра Шуміліна.

Г.Станкевіч

У ЦЭНТРЫ ЎВАГІ

ЛІЧБЫ ДЛЯ ГАЛАЧКІ

Не паспеў напрыканцы першай дэкады снежня выпасці першы снег, як нашым чыноўнікам сталі тэлефанаваць іхнія высопастаўленыя калегі з вобласці.

І цікавіла іх наступная інфармацыя: колькі ў нашым раёне заліта каткоў і колькі пракладзена кіламетраў лыжных трас.

Абласным чыноўнікам было нецікава ведаць, усё яшчэ ляжыць ці растаў у нас той снег. Іх абсалютна не цікавіла, ці ёсць на нашым цэнтральным стадыёне гідрант, каб пачаць заліваць адзіную ў раёне хакейную каробку, калі надвор'е таму паспрыяе.

А тое, што такога гідранта няма, яскрава сведчыць, што аніводнаму чыноўніку ні ў раёне, ні вышэй, акрамя саміх спартоўцаў, той каток непатрэбны.

Пра тое ж сведчыць і другі яскравы факт, што ў пункце праката на тым жа райцэнтраўскім стадыёне ёсць толькі 15 пар лыжаў.

Для правяраючых галоўнае не гэтыя пары з невядома якога памеру чаравікамі, а колькі фіктыўных кіламетраў праехалі неіснуючыя спартсмены па тых фіктыўных трасах.

Карацей, наперад, да поўнай перамогі дыбілізму!

Г.Станкевіч

ВЫРАШЫМ ПРАБЛЕМУ

ДЗЕ МОЖНА НАБЫЦЬ ЛЫЖЫ?

Бешанковіцкія “Культтавары” – адзіны магазін у райцэнтры, дзе ёсць у продажы лыжы.

Гэты тавар настолькі карыстаецца попытам, што летась за ўсю зіму тут прадалі ці то тры (!), ці то пяць пар (!!!) лыжаў. Нягледзечы на тое, што летась іх цана была яшчэ прымальная. Прыкладам, пара лыжаў беларускай вытворчасці каштавала 70 – 80 тысяч рублёў.

Сёння на гэтыя кошты нам раяць забыцца. Прынамсі, прадавачкі з “Культтавараў” запэўнілі мяне, што такіх танных лыжаў больш не будзе.

Калі вы сёння завітаеце ў гэтую краму, то зможаце падзівіцца на лыжы, што мірна прытуліліся ў кутку. Іх кошты сягаюць за 600 – 700 000. Ды яшчэ чвэртку ад гэтай сумы (150 000) каштуюць лыжныя палкі, што раней каштавалі 10 – 15 000. Ды чаравікі за 350 – 450 000.

А калі хтосьці не дае веры, то паглядзіце на фота на сайце beshankovichy.by

Г.Станкевіч

З НОВЫМ 2014-М ГОДАМ!

“КРЫВІНКА” ЖАДАЕ СВАІМ ЧЫТАЧАМ ЗДАРОЎЯ, АПТЫМІЗМУ І ВЕРЫ Ў ЛЕПШАЕ.

НАША ЖЫЦЦЕ

НАШ БОЛЬ – НАША МОВА

"Толькі тады, народзе, зажывеш шчасліва, калі маскаля над табой не будзе!"

Шматмоўе можа існаваць толькі ў каланіяльных залежных краінах альбо ў федэратыўных і канфедэратыўных. Беларусь – унітарная дзяржава. Таму ў Беларусі аб так званым двухмоўі і гаворкі быць не можа, бо гэта абсурд. Ва ўнітарных краінах увогуле не могуць праводзіцца рэферэндумы для ўвядзення ў гэтых краінах чужой мовы са статусам дзяржаўнай.

Прызнаць гэтае двухмоўе – значыць змірыцца з расійскім палонам, а беларускі народ назваць рабамі Расійскай Імперыі. Хіба можна сабе ўявіць, каб, напрыклад, Польшча правяла ў сябе рэферэндум і зрабіла другой дзяржаўнай мовай нямецкую?

Таму рэферэндум 1995-га года быў антыбеларускі, антыканстытуцыйны, маральна злачынны. Гэта было найвялікшае дзяржаўнае злачынства ў гісторыі нашага народа.

Пасля любых знішчальных войнаў нацыя выжывае, а вось пасля знішчэння мовы народа ўжо не ўваскрасае – гэта аксіёма.

Варта ўзгадаць словы Кастуся Каліноўскага, які з-пад шыбеніцы выгукнуў: "Толькі тады, народзе, зажывеш шчасліва, калі маскаля над табой не будзе!"

З таго часу прайшло 150 гадоў, але так нічога не змянілася і не зменіцца, пакуль кожны з нас не ўспрыме словы Каліноўскага як малітву і заклік да свайго ўласнага жыцця.

Афіцэр у адстаўцы Мікола Канаховіч Пружаны

НАВІНЫ СЯЛА

ВЫНІКІ 2014-ГА НЕ РАДУЮЦЬ

Менавіта так лічыць першы намеснік старшыні Камітэта па сельскай гаспадарцы і харчаванні Віцебскага аблвыканкама Уладзімір Машэра.

Вынікі бягучага года не асабліва цешаць: атрымалі менш запланаванай колькасці збожжа, паменшацца, адпаведна, і надоі малака.

Забеспячэнне канцэнтраванымі кармамі буйной рагатай жывёлы і свіней ускладнілася: востра адчуваецца дэфіцыт збожжа. Без дзяржаўнай падтрымкі яго не папоўніць, а ўласныя абаротныя сродкі ўкладзены ў будаўнічую праграму.

Вялікія страты свінагадоўлі прынесла афрыканская чума свіней. Чаканай прадукцыі мы не атрымаем.

Безумоўна, якасна абнавіўся машынна - трактарны парк АПК Віцебшчыны, але прыток новай, камп'ютэрызаванай тэхнікі выклікаў іншую праблему - падараджэння яе рамонту. Некаторым гаспадаркам гэта папросту не па кішэні, а сваімі сіламі ў мехмайстэрнях такі рамонт не выканаць. Гэтае пытанне трэба вырашаць цэнтралізавана.

Раслінаводы займаюцца ў апошнія гады удасканаленнем сартавога складу вырошчваецца сельгаскультур і тэхналогій іх вырошчвання, павышэннем перагною палёў. Шукаюць і многія знаходзяць спосабы павышэння ўраджайнасці, паляпшэння якасці нарыхтоўваюцца травяных кармоў, выкарыстоўваючы пры гэтым багаты навуковы патэнцыял вобласці.

Святалана Залеская «БН»

КАЛГАСЫ І ВЯЛІКАЕ МАЛАКО - ПАНЯЦЦІ НЕСУМЯШЧАЛЬНЫЯ

Флагман беларускай сельскай гаспадаркі газета "Беларуская ніва" напісала: "Падобна на тое, што пяцітысячны рубеж па прадуктыўнасці дойнага статка па - ранейшаму застаецца запаветнай марай."

Якія толькі не прапаноўвалася прымаць меры па паляпшэнню сітуацыі, але ўжо відавочна - дадаць хоць бы два валавых адсоткі да мінулага года праблематычна.

Задзевяцьмесяцаўдапушчана занадта вялікая адставанне - 0,6 працэнта, а па надоях ад каровы - 122 кілаграмы.

Свае пазіцыі па вытворчасці здалі больш за 60 раёнаў, у тым ліку на Віцебшчыне - 20 , Міншчыне - 14, Магілёўшчыне - 12, Гомельшчыне - 7, Брэстчыне - 8 і на Гарадзеншчыне - 2.

На зніжэнні прадуктыўнасці, якая паменшылася ў 97 раёнах, адбіліся невыкананне тэхналагічных працэсаў, парушэнне ўмоў утрымання і кармлення, адсутнасць належнага кантролю з боку кіраўнікоў і спецыялістаў. Кожны з недахопаў альбо недапрацовак - гэта невялікае адступленне ад дасягнутага, а ў выніку - недабор за тры квартала больш за 29 тысяч тон малака.

Сярэдні надой малака ад каровы ў Бешанковіцкім раёне склаў за 9 месяцаў 3630 кг. Гэта плюс 83 кг да мінулага года, як і 20665тонвалавогавытворчасці. (104,9 % да 2012-га) і высокае 39-е месца ў рэспубліцы з 118 - ці раёнаў. Аднак, калі ўлічыць, якімі намаганнямі і фінансавымі выдаткамі дасягнуты гэты мінімальны плюс, то можна смела канстатаваць факт: калгасы і вялікае малако - паняцці несумяшчальныя.

М.Васільеў

РЭХА ВАЙНЫ

ЗАГІНУЎ У 1941-М, ПАХАВАНЫ Ў 2013-М

У чацвер 12-га снежня на брацкай магіле г.п. Бешанковічы, што па вуліцы Інтэрнацыянальнай, адбылося пахаванне астанкаў воіна РККА Цярэнція Максімовіча Марціноўскага, ураджэнца вёскі Дапаны Бешанковіцкага раёна Віцебскай вобласці.

Гісторыя знаходкі ягоных астанкаў такая. Пры купанні ў рацэ Орэдэж ў траўні-чэрвені 2013 недалёка ад пасёлка Вырыца (Гатчынскі раён Ленінградскай вобласці РФ) мясцовым жыхаром былі знойдзеныя парэшткі чалавека. Яны былі сабраныя паліцыяй для правядзення экспертызы. Пазней мясцовыя пошукавікамі знайшлі на гэтым месцы абломкі медыцынскіх інструментаў і капсулу медальёна. На бланку запіскі апынуліся размытымі графы Прозвішча, Імя, Імя па бацьку. Для ўстанаўлення імя байца бланку перадалі пошукавай групе «Асацыяцыя пошукавых атрадаў "Гром", якая працуе на гэтай тэрыторыі.

Па дадзеных пра месца нараджэння і прызыву, а таксама па абрысах прозвішча пошукавікам на форуме soldat.ru атрымалася ўстанавіць, што парэшткі належаць Цярэнцію Максімавічу Марціноўскаму, які нарадзіўся ў вёсцы Дапаны Бешанковіцкага раёна ў 1918 годзе, а ў 1940 годзе прызваны Бешанковіцкім райваенкаматам ў РККА. Сувязь з гэтым байцом перапынілася з пачаткам вайны, апошняе месца службы - 32-й запасны стралковы полк. Загінуў ён, хутчэй за ўсё, у 1941 годзе пры выхадзе з акружэння.

Праз доўгія 72 гады пасля смерці салдат вярнуўся на радзіму.

У.Ліпскі

У ЦЭНТРЫ ЎВАГІ

КАРУПЦЫЙНЫХ ЗЛАЧЫНСТВАЎ СТАЛА БОЛЕЙ

За 9 месяцаў 2013 года ў Віцебскай вобласці выяўлена 348 злачынстваў звязаных з карупцыяй, гэта на 14,1 % больш, чым за аналагічны перыяд мінулага года (305).

Карупцыйныя злачынствы зарэгістраваныя ва ўсіх раёнах вобласці, такія лічбы былі агучаны на пасяджэнні каардынацыйнай нарады па барацьбе са злачыннасцю і карупцыяй у Віцебскай вобласці.

53 % (183 злачынствы) у структуры карупцыйнай злачыннасці складаюць факты хабарніцтва, на другім месцы - крадзяжы шляхам злоўжывання службовымі паўнамоцтвамі, такіх спраў 97 або 28%.

Першы намеснік пракурора Віцебскай вобласці Аляксандр Сідаровіч таксама адзначыў павышэнне актыўнасці ў працы праваахоўных органаў па барацьбе з эканамічнымі злачынствамі. Так, за студзень-верасень 2013 г. было зарэгістравана 654 такія злачынствы, у той час як за 9 месяцаў мінулага года - толькі 561.

У гэтым годзе за тры кварталы выяўлена 235 злачынстваў парадку ажыццяўлення эканамічнай дзейнасці, а за ўвесь мінулы год - усяго 207. Тут пераважаюць факты фальшываманецтва, парушэнні правілаў аб здзелках з каштоўнымі металамі, незаконнай прадпрымальніцкай дзейнасці, вымантачванні крэдытаў, ўхіленне ад пагашэння крэдыторскай запазычанасці і выплаты падаткаў.

Сяржук Серабро

ЗДАРЭННІ

ЗЛАЧЫНСТВА НА АЎТАТРАНСПАРТНЫМ ПРАДПРЫЕМСТВЕ

У ноч з 26-га на 27-га лістапада ў адміністрацыйны будынак бешанковіцкага АТП – 21, што ляжыць па вуліцы імя Крупскай, пранікді злодзеі.

Выламаўшы касавае акенца, яны пранікді ў бухгалтэрыю прадпрыемства, адкуль паспрабавалі скрасці камп'ютары. Але праз касавае акенца пралезлі толькі маніторы. Сістэмныя блокі мелі большы памер, а таму іх вынесці не ўдалося.

Падобна да таго, што зладзеі асабліва не рыхтаваліся да злачынства, бо ў іх нават адсутнічаў ліхтарык, і яны свяцілі сабе запалкамі. Пэўна, ад незатушанай запалкі ў бухгалтэрыі загарэлася папера, якой там хапала.

Толькі раніцай сляды пажару заўважыла прыбіральшчыца, што прыйшла сюды на працу. Але з-за адсутнасці доступу свежага паветра пажар ужо самаліквідаваўся. Заставалася толькі задымленасць і закуранасць на стале.

Застаецца дадаць, што дырэктар АТП – 21 Аркадзь Гушча пацвердзіць здарэнне адмовіўся. "У нас усё ў парадку", – адказаў ён на пытанне рэдактара газеты "Крывінка".

Г.Станкевіч

НАВІНЫ ГАНДЛЮ

КРАМА "КАРМАВІК"

Нядаўна ў райцэнтры адкрылася новая крама "Кармавік". Размешчана яна па вуліцы імя Абазоўскага, 2, то-бок на прадпрыемстве Бешанковіцкі філіял Лепельскага кансервава-малочнага завода (адразу за магазінам "Сосны").

Крамка невялікая, але вартая таго, каб пра яе існаванне было вядома тым, хто трымае дамашнюю жывёлу. Бо тут можна набыць для яе розныя віды кармоў і кармавых дабавак.

Прычым для ўладальнікаў буйной рагатай жывёлы ці птушкі тыя кармы будуць тым больш каштоўныя, чым вышэйшая прадуктыўнасць вашых гадаванцаў.

І галоўны эксклюзіў гэтай крамы – экструдыраваны корм "Энерга-лён", які распрацаваны па італьянскай тэхналогіі і выпускаецца тут жа на прадпрыемстве "Бешанковічы Аграпрадукт". Ягонае прымяненне павышае прадуктыўнасць кароў да 40%.

Акрамя таго, у краме ёсць розныя віды корма для кошак і сабак, а таксама аксесуары іх туалета.

Кошты ўсіх тавараў прымальныя.

М.Васільеў

АБ'ЯВА

• Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Крывінка» паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.

• Калі прачыталі "Крывінку", то калі ласка, перадайце знаёмым.

• Наша газета стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamnikat.org/kryvinka.html каталагу "Пэрыёдыка" для далейшага выкарыстання яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

ДАТА

16 СНЕЖНЯ НАРАДЗІЎСЯ СЯРГЕЙ ЗАКОННІКАЎ

Не думай, чалавек, што ты забыты
У гэтым сьвеце, дзе хапае зла,
Што доля адвярнулася нібыта,
Ці зноў бачком у нечым абышла.

Не думай, што твой плён – пусты і марны,
І можна кінуць рупнасьці кайло.
Глядзі, як ранкам у нябёсах хмарных
Чароўнай кветкай сонца расьцьвіло.

За намі наглядаюць вочы Бога,
Яны заўжды не скупяцца сьвятлом.
Не думай, што ў тупік вядзе дарога,
Што ўсё ў быцьці людзей пайшло на злом.

Пакуль яшчэ прадвесьнікі не трубяць...
Жыві спакойна на сваёй зямлі,
Не думай, што цябе ніхто не любіць,
Лепш сам любоў да бліжняга сьпялі.

АКТУАЛЬНАЯ ТЭМА

«... Ў БЕЛАРУСІ БУДЗЕ МАЙДАН»

«Салідарнасць» разузнала, что думают о пошлине на авто Лявон Вольский, Александр Солодуха, водитель маршрутки и читатель «СБ».

Предприниматель: «Армия чиновников сожрет эти деньги и не подавится»

Предприниматель из Солигорска Павел считает пошлину на авто несправедливой.

— Министр финансов Харковец кивает на другие страны, мол, там тоже такой налог есть. Так в других странах люди не платят такие деньги за продукты и одежду, как в Беларуси! Если денег в бюджете нет – так и скажи, а не езди людям по ушам.

Бизнесмен уверен, поступления от пошлин на авто «армия чиновников сожрет и не подавится, а дороги лучше не станут».

Водитель маршрутки: «Людиперестануттехосмотр проходить. Дешевле будет заплатить штраф»

— Чтоб их раком поставило с этой пошлиной, — это самое ласковое ругательство из уст водителя маршрутки Слуцк-Минск в ответ на просьбу журналиста дать оценку новому законопроекту. — Вы же понимаете, что это двойное налогообложение. У нас ведь дороги платные!

По мнению водителя, вводить пошлину на авто несправедливо.

— Кто-то, как я, целый день за рулем, а кто-то два-три раза в год выедет, чтобы техосмотр пройти и тоже должен платить. Я вот думаю, люди перестанут техосмотр проходить. Дешевле будет заплатить штраф, —предположил собеседник.

Водитель частной маршрутки прогнозирует рост цен на билеты, но считает, что люди не откажутся от поездок.

— Я не знаю, что надо сделать, чтобы наш народ начал протестовать и доказывать власти свою позицию, — рассуждает он. — Белорусы живут по принципу «моя хата с краю».

Александр Солодуха: «У меня водитель»

В свое время активно поддержавший налог на тунеядство Александр Солодуха, услышав о принятой депутатами пошлине на авто, скороговоркой выпалил:

— Я сам за рулем не езжу. У меня водитель. Я живу моим концертом на «Минск-Арене» 8 марта. Мне некогда…

После этой речи король белорусской эстрады отключился.

Лявон Вольскі: «Не перастаю здзіўляцца бясконцаму ідыятызму ўлады»

А вось Лявон Вольскі не стаў хаваць сваё меркаванне аб якая ўводзіцца пошліне.

- Народ пачынаюць біць па самых балючых месцах. Бо машына, тэлефонён, тэлевізар - у нашым грамадстве, Дзе спажыванне прыроўненае ды рэлігіі - гэтя святое. Таму Яшчэ пара такіх законаў - І Будзе Майдан І Рэвалюцыя. Асабіста я Пакула ня ведаю, як рэагаваць на гэты абсурд. Думаю. І ўсё ня перастаю здзіўляцца бясконцаму ідыятызму ўлады.

Аднак, як у выніку павядуць сябе беларусы? Як вядома, нямы плаціць двойчы.

(скарочана)

Таццяна Гусева
gazetaby.com/cont/art.php

НАША ЎЛАДА

ВЫРАТАВАЛЬНАЯ ЗНАХОДКА

Што трэба рабіць, калі сытуацыя ў эканоміцы дрэнная, загады прэзыдэнта не выконваюцца, народ незадаволены, а давер да ўлады падае? Правільна, трэба рэгулярна праводзіць вялікія нарады.

Нарэшце знойдзеная «палачка-выручалачка», з дапамогай якой можна вырашыць усе згаданыя праблемы. Гэта ж проста, як усё геніяльнае. І як гэта Лукашэнка раней не дадумаўся да такога шыкоўнага выйсьця, нават дзіўна.

Кіраўнік дзяржавы зрабіў рацыянальную выснову, што народ можа дараваць лідэру шмат, але толькі не бязьдзейнасьць. Вось прыклады ад адваротнага дае **Віктар Януковіч**. Ён больш за тыдзень маўчаў, ніяк не тлумачыў адмову ад падпісаньня Украінай дамовы аб асацыяцыі на Віленскім саміце. Потым некалькі дзён маўчаў пасьля зьбіцьця «Беркутам» людзей на Майдане. І ўкраінцы ня могуць зразумець: у іх ёсьць прэзыдэнт, ці яго няма.

Лукашэнка дэманструе тым большую актыўнасьць, чым горшыя справы ў краіне. Няхай і вынікаў асаблівых няма, але народ бачыць: ён жа стараецца.

Праблема ня толькі ў тым, што краіна ўступіла ў крызіс кіравальнасьці. Горш за тое, гэта пачынае бачыць насельніцтва. Усе пляны і заданьні, якія раздае кіраўнік дзяржавы, не выконваюцца. Самае страшнае для аўтарытарнага лідэра — чыноўнікі перастаюць яго баяцца. Найлепшая ілюстрацыя гэтай тэзы — сытуацыя ў дрэваапрацоўцы.

Адзін з элементаў гэтага крызісу быў прадэманстраваны на нарадзе ў аўторак. «Мяне інфармуюць, што пасьпяховыя кіраўнікі прадпрыемстваў ня хочуць ісьці ва ўладу... Высокапастаўленая пасада, як мне дакладваюць, некаторымі ўспрымаецца як дадатковая нагрузка і крыніца падвышанай небясьпекі», — сказаў Лукашэнка. Гэтую сытуацыю праілюстраваў кіраўнік адміністрацыі прэзыдэнта **Андрэй Кабякоў**: «У рэзэрве на пасаду намесьніка міністра сельскай гаспадаркі і харчаваньня было тры кандыдатуры. Аднак ад прызначэньня ўсе яны па той ці іншай прычыне адмовіліся. У выніку быў прызначаны першы намесьнік старшыні Барысаўскага райвыканкама... Амаль два гады пустуе крэсла намесьніка міністра эканомікі. Доўгі час вакантныя пасады намесьнікаў міністраў архітэктуры і будаўніцтва, спорту і турызму». Паводле слоў Кабякова, яшчэ складаней сытуацыя на рэгіянальным узроўні. Напрыклад, пры падборы кандыдатаў на пасаду першага намесьніка старшыні начальніка ўпраўленьня сельскай гаспадаркі і харчаваньня Крупскага райвыканкама адмовілася дзевяць кіраўнікоў сельгасарганізацый ня толькі зь Менскай, але і зь Берасьцейскай і Гарадзенскай абласьцей.

Высокапастаўленая пасада, як мне дакладваюць, некаторымі ўспрымаецца як дадатковая нагрузка і крыніца падвышанай небясьпекі

Калі людзі ня хочуць быць начальнікамі — гэта відавочная прыкмета крызісу сыстэмы. Так было за апошнімі часамі існаваньня СССР: калі ніхто не хацеў займаць пасаду партыйных кіраўнікоў, знайсьці кандыдатуры на пасаду першага сакратара райкама КПСС было вялікай праблемай.

Гэта наўпрост адбіваецца на якасьці кіраваньня. Калі намесьнікам міністра сельскай гаспадаркі прызначаюць намесьніка старшыні райвыканкама, дык самі разумееце, які будзе эфэкт. Гэта як напярэдадні вайны у СССР лейтэнантаў прызначалі кіраваць палкамі. Усім вядома, што атрымалася з таго экспэрымэнту.

Лукашэнка разумее, што трэба нешта рабіць. Ладзіць рэформы небясьпечна. Трэба, лічыць ён, неяк прымусіць працаваць гэтую сыстэму. Як? Усё, што робіць беларускі лідэр, не выходзіць за межы ягонага ўласнага жыцьцёвага досьведу. І ён узгадаў, як за савецкім часам рэгулярна праводзілі партыйна-гаспадарчыя актывы. Там выступалі высокія начальнікі, тлумачылі, як працаваць, пагражалі нядобрасумленным кіраўнікам. Вось Лукашэнка і спрабуе паўтарыць той досьвед.

Такія дырэктыўныя выступы прэзыдэнта з указаньнямі, устаноўкамі, разносамі і публічнымі прыніжэньнямі чыноўнікаў незразумелыя і непатрэбныя ў нармальнай дэмакратычнай краіне. Яны неэфэктыўныя, паколькі неэфэктыўная сама сыстэма. Але ў межах існай сыстэмы яны зьяўляюцца неабходным элементам яе функцыянаваньня. Калі адсутнічаюць эканамічныя стымулы, дык іх трэба кампэнсаваць прымусам. Сталінскія рэпрэсіі супраць кіроўных кадраў часткова выконвалі ролю такога прымусу. Бо калі няма жорсткага ціску зь вяршыні адміністратыўнай піраміды, дык сыстэма загнівае. Што паказаў брэжнеўскі застой. Лукашэнка гэта інтуітыўна адчувае, таму ўвесь час і ціснe, пужае. Яму здаецца, што яшчэ адна нарада — і сыстэма запрацуе. Шчасьлівыя тыя, хто верыць, бо іх царства нябеснае.

Валер Карбалевіч
"Радыё Свабода"

НАША САЛІДАРНАСЦЬ

ЗНІШЧЭННЕ ЛІСТОЎ СТАТКЕВІЧУ

Адміністрацыя магілёўскай турмы лічыць законным знішчэнне лістоў палітвязню.

Гарадоцкі актывіст **Леанід Гаравы** атрымаў адказ ад начальніка турмы А. В. Дзмітрава на сваю скаргу, якую ён накіроўваў у Дэпартамент выканання пакаранняў па Магілёўскай вобласці. Ён патрабаваў тлумачэнняў, чаму яго ліст не дайшоў да палітвязня Мікалая Статкевіча, піша ПЦ «Вясна». *Але адказ атрымаў ад тых на каго скардзіўся.*

«У адказе з турмы напісана: «парушэнняў супрацоўнікамі турмы №4 парадку здабывання накіраванага Вамі ліста не ўстаноўлена». І ўсё... Не, каб прымаць меры да поўнага, аб'ектыўнага, усебаковага і своечасовага разгляду скаргаў, прымаць абгрунтаваныя рашэнні. Хоць - чаго здзіўляцца? Скаргу разглядалі тыя, на каго я ўласна і скардзіўся. Куды пісаць далей? У Дэпартамент выканання пакаранняў МУС у Менск ці ў пракуратуру Магілёва? Ці ў дзяржкантроль?» - разважае **Леанід Гаравы, сябра БСДП (Грамада) і актывіст руху «За Свабоду».**

Ён лістуецца з многімі палітвязнямі, але ў адказ на адзін са сваіх апошніх лістоў Гаравы атрымаў ад Мікалая Статкевіча паведамленне, што гэты яго ліст не прайшоў цэнзуру. У паштоўцы ад **Статкевіча** было напісана: *«Атрымаў пусты канверт ад вашага ліста з пазнакай цэнзуры. Значыць, ваш ліст быў вельмі добрым:). Дзякуй за падтрымку. Поспехаў у вашых справах!»*

Леанід Гаравы лічыць, што гэта неабгрунтаванае абмежаванне права на ліставанне палітвязня Мікалая Статкевіча.

Адказ на сваю скаргу на неправамерныя дзеянні службовых асоб магілёўскай турмы №4 актывіст лічыць звычайнай адпіскай і збіраецца скардзіцца ў вышэйшыя структуры.

www.charter97.org/be

ГАСПАДАР СЛОВА

НАЕЛСЯ ЛИ НАКОНЕЦ ЛУКАШЕНКО ПРЕЗИДЕНТСТВА

Если Лукашенко говорит, что президентства уже наелся, значит, сто процентов будет участвовать в следующих выборах.

«В последнее время опять мне начинают подбрасывать вопросы с выборами. Я не напрягаюсь по этому вопросу, как некоторым кажется. И пытаться меня припереть к стенке выборами... Я уже президентства наелся, если уж на то пошло», — заявил Александр Лукашенко 10 декабря на республиканском совещании по решению проблем строительной отрасли и совершенствованию работы с руководящими кадрами.

«Изберут меня люди или не изберут — поверьте, это будет зависеть не только от вас. Если я еще буду участвовать в этих президентских выборах. Это только Господу известно, еще до них надо дожить. Человек ходит-ходит, а завтра и ходить перестает. Поэтому всякое может быть», — предположил официальный лидер.

Всякое может быть — это точно. И дороги бывают скользкие, и самолеты до взлетно-посадочной полосы не дотягивают, да и элементарный инфаркт у мужчин в таком возрасте — дело обычное. Но это все гипотетически. Реальность же такова, что основным претендентом на президентских выборах 2015 года будет Лукашенко. Что бы там Александр Григорьевич не говорил!

А о туманности своих перспектив накануне очередной избирательной кампании Лукашенко говорит постоянно. Красноречия официальному лидеру не занимать, но в отношении собственного президентского опыта Лукашенко с завидной регулярностью использует один и тот же эпитет — **«наелся»**.

«Я восемь лет — президент. Поверьте, я уже власти наелся столько, что вам и не снилось». Так Александр Лукашенко говорил **9 декабря 2002 года** в интервью программе «Сегодня» телеканала НТВ.

«Я очень часто уже начинаю оправдываться, даже перед высокопоставленными чиновниками России. Я им так говорю: дорогие мои, родные, я наелся власти, мне шапка Мономаха не нужна, я не приезжаю в Кремль, чтобы схватить какую-то стену и увезти в Беларусь, я не претендую ни на какие-то там властные полномочия на территории России». Это его слова **1 августа 2003 года** на пресс-конференции для российских СМИ.

А потом были референдум 2004 года об изменении Конституции, что позволило Лукашенко баллотироваться в президенты без ограничений, и собственно выборы 2006 года, которые завершились очередной «элегантной» победой. Выходит, не утолил Александр Григорьевича жажду власти! Хотя на людях по-прежнему твердил, что сыт всем этим по горло.

«И я уже вот так наелся. У меня уже просто нет сил. Полтора десятка лет, а может быть, и двадцать, вот эта борьба, борьба. Непрерывная борьба», — сетовал Лукашенко в **феврале 2007 году** в интервью российской газете «Завтра».

Правда, иногда он пытался пояснить обществу противоречивость ситуации. *«Хочу сказать откровенно: Лукашенко уже достаточно у власти, наелся ею, и вопрос в том, во имя чего я стараюсь ее сохранить. У меня всегда была одна цель — сохранить суверенитет, независимость нашей страны. Я хочу, чтобы народ нормально жил, чтобы на этом клочке земли люди чувствовали себя дома. Вот цель всей моей властной политики»*, — говорил Лукашенко **21 октября 2009 года** во время встречи с министром иностранных дел Эстонии Урмасом Паэтом.

Понятно, что, имея в жизни такую цель, Лукашенко не станет отдавать кому-то рычаги управления страной. Даже людям, которым он может доверять. Например, собственным сыновьям.

«Забудьте эти разговоры о том, что я готовлю своих сыновей как наследников — это не Россия. По наследству власть никто передавать не будет. Я не хочу, чтобы мои дети были президентами в Беларуси. Я наелся, и моим детям из-за меня хватило этого президентства», — заявил Лукашенко 1 октября 2010 года в ходе пресс-конференции для региональных российских СМИ.

«Мне достаточно власти в Беларуси. Я нормально работаю. Меня люди уважают. Да мне уже не до этого — я уже наелся этого хлеба, дальше некуда», — вторил он себе в интервью газете «Литовский курьер», которое было опубликовано **21 октября 2010 года**.

Наелся — не наелся, но на выборы 2010 года Лукашенко пошел без раздумий. Итог их всем известен.

В общем, Лукашенко на пенсию не собирается, и в 2015 году баллотироваться будет явно не для того, чтобы проиграть. Тогда зачем он почти полтора десятка лет повторяет, как он наелся этого президентства?

Маловероятно, что Лукашенко от власти действительно устал, а прорывающиеся в интервью откровения — его подсознательное подтверждение этой усталости. Скорее наоборот: концентрированность и абсолютная полнота власти — это тот наркотик, который позволяет Лукашенко так долго быть в форме. Кроме того, очевидно, что опьянение властью серьезно исказило мировосприятие Лукашенко. **Он уже давно не отделяет себя как личность от должности президента, да и от страны в целом**.

В таком контексте его вербальная пресыщенность властью — не более чем игра на публику в попытке **подчеркнуть священную и где-то даже мученическую суть его президентства**.

Дмитрий СЕРГЕЙЧИК
naviny.by

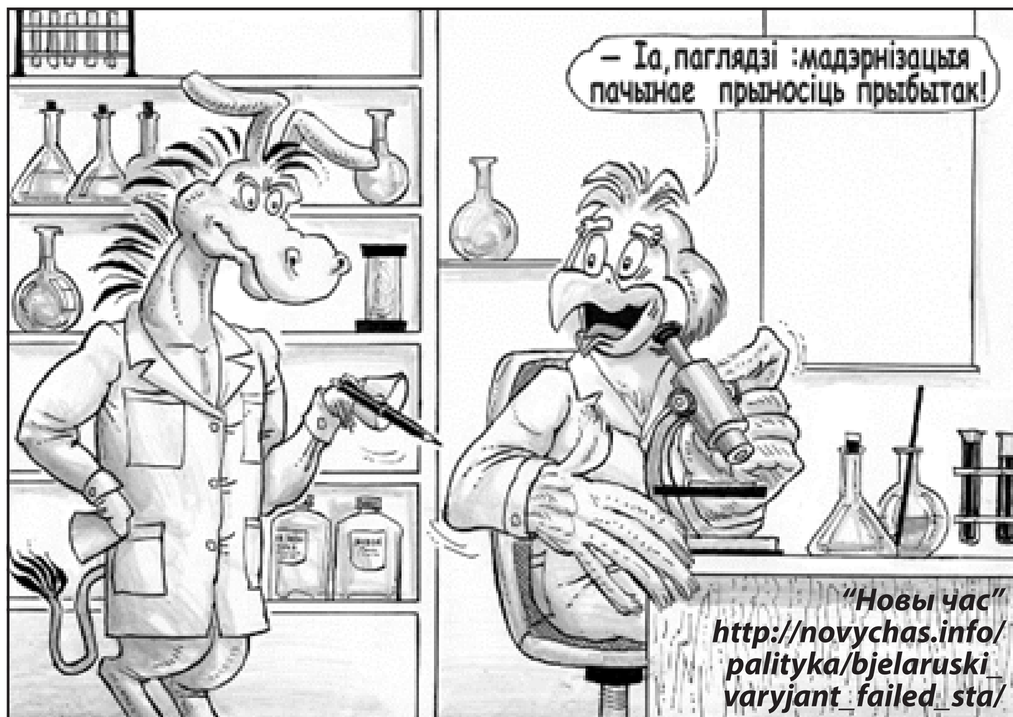

САЦЫЯЛЬНАЯ ПАЛІТЫКА

ДЗЯРЖАВА ЎДАРЫЛА БАЛЬНІЧНЫМ ЛІСТОМ

Ўрадавая пастанова № 569, зрэзала выплаты па бальнічных лістах, асабліва моцна ўдарыла па маладых спецыялістах, у якіх перыяд выплаты страхавых узносаў складае менш за шэсць месяцаў.

Замест **сярэднедзённага заробку** за дні хваробы ім налічваюць дапамогу ў мінімальным памеры, роўным **50 % бюджэту пражытачнага мінімуму**.

Наведваючы 8 кастрычніка ААТ «БелАЗ», **Аляксандр Лукашэнка заявіў**, што не выключае магчымасці вяртання да ранейшага механізму аплаты бальнічных лістоў . Аднак з тых часоў нічога перагледжана або адменена не было, і антыгуманны эксперымент над працоўным насельніцтвам Беларусі працягваецца. Адчуваючы недахоп грошай, *«дзяржава для народа»* вымушана адмаўляцца ад сацыяльных гарантый.

На такіх грошах і здаровы памрэ

Як вядома, з пачатку года ў Беларусі павялічаны дапамогі па догляду дзіцяці ва ўзросце да трох гадоў. У выніку значна ўзраслі расходы Фонду сацыяльнай абароны на гэтыя выплаты, што прывяло да недахопу сродкаў у бюджэце фонду на іншыя расходы па сацыяльнаму страхаванню.

Для вырашэння гэтай праблемы ўрад, у прыватнасці, і прыняў **пастанову № 569**, мэта якой - скарацiць выплаты па бальнічных лістах. Так, павялічаны з 6 да 12 дзён тэрмін аплаты бальнічных ў памеры 80 % ад сярэдняй заработнай платы, а для разліку сярэдняй заработнай платы цяпер бярэцца перыяд не ў два, а ў шэсць месяцаў. Маладым жа спецыялістам, як адзначана вышэй, не пашанцавала асабліва.

Наўрад ці існуе статыстыка захворванняў і выплат маладым спецыялістам па хваробах, але думаю, што гэтыя сумы нязначныя для дзяржавы. Але страты для спецыяліста адчувальныя. Напрыклад, калі ў такога работніка сярэдняя месячная заработная плата складае 2500000 рублёў, то сума выплат за месяц хваробы ў агульным парадку была б 2300000 рублёў, а так ён атрымае за ўсё 523 800 рублёў, **або 17 460 рублёў у дзень**.

Прымаючы гэта рашэнне, чыноўнікі, магчыма, лічылі, што хварэць па новых правілах гэтай катэгорыі спецыялістаў стане нявыгадна і яны проста не стануць звяртацца за бальнічнымі лістамі. З апошніх сіл будуць хадзіць на працу. Пры гэтым будзе налічвацца заработная плата, адпаведна, будуць і ўзносы ад яе ў фонд, а не выплаты са сродкаў фонду. **Выгада для дзяржавы падвойная**.

Можна лічыць, пашанцавала, калі малады спецыяліст захварэў на грып або ВРВІ. Але калі хвароба больш сур'ёзная і працяглая?

Вось тады і прыйдзецца сутыкнуцца з праблемай выжывання на палову бюджэту пражытачнага мінімуму. І пры гэтым трэба не проста выжыць, але яшчэ і вылечыцца, гэта значыць несці дадатковыя, і немалыя, выдаткі. А калі ж трэба яшчэ і пагашаць крэдыты на аплату адукацыі або аплачваць здымнае жыллё?

(скарочана)

Ганна Вашчыла
http://naviny.by

ТАКАЯ СТАТЫСТЫКА

БЕЛАРУСЬ – ПАЛІЦЭЙСКАЯ КРАІНА

На 100 тысяч насельніцтва ў Беларусі прыпадае 1442 супрацоўніка МУС. Сярэднесусветны паказчык складае 300 паліцэйскіх на 100 тыс. чалавек.

ААН рэкамендуе **222 паліцэйскіх**, а ў СССР было **214 міліцыянта** на 100 тыс. насельніцтва.

Іншымі словамі, Беларусь з'яўляецца абсалютным лідэрам у свеце па суадносінах ліку супрацоўнікаў міліцыі да насельніцтва.

Гэтыя паказчыкі **прыведзены ў тлумачальнай запісцы да двух законапраектах**, якія зарэгістраваныя ў Вярхоўнай радзе Украіне. Прапануецца істотна знізiць колькасць супрацоўнікаў Міністэрства ўнутраных спраў і органаў пракуратуры. Аўтары лічаць, што агульная колькасць ў 375 700 чалавек (або **780 супрацоўнікаў** на 100 тыс. насельніцтва) неабгрунтаваных завышаная, піша **«Коммерсант-Украина»**.

У тлумачальнай запісцы да законапраекта аб скарачэннях у МУС таксама паказваецца, што ў Італіі на 100 тыс. насельніцтва прыпадае 552 паліцэйскіх, у Балгарыі - 442, у Чэхіі - 405, Францыі - 369, Польшчы - 264, **у ЗША - 233**. Найбольшыя суадносіны пасля Беларусі зафіксавана **ў Расіі - 976**. Найменшы еўрапейскі паказчык - **у Швецыі - 195-200** на 100 тыс. насельніцтва.

gazetaby.com/cont/art.php

Заснавальнік і рэдактар: Станкевіч Георгій Мікалаевіч

Адрас рэдакцыі: Бешанковіцкі раён, в. Старыя Ранчыцы, e-mail: stan62@list.ru, тэл. 60237, маб. +375292184739
Газета выдаецца з сакавіка 2005г.

Падпісана да друку 27.12.2013 у 15.45
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца на ўласным абсталяванні.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.